

nærmer os de andre lande, og det er i spørgsmålet om selskabsskatten. Hvad selskabsskatten angår er Danmark ikke i den øverste ende. Vi er heller ikke i den nederste ende, men her er det tydeligt, at internationaliseringen har sat sit præg, idet man fornemmer en stadig stigende international skattekonkurrence på området. Det vi sige, at landene konkurrerer om at tiltrække virksomheder ved at have den laveste selskabsbeskatning. Hvis man fortsætter ad den vej, vil selskabsskatten til sidst nå ned på nul, og det mener jeg ikke er realistisk muligt eller ønskeligt.

I Det Konservative Folkeparti tror vi derfor på, at man, ligesom når man taler moms og på andre områder, måske burde tænke i en eller anden form for båndintervaller, inden for hvilke landene kunne beslutte sig til frit at placere sig. Man kunne f.eks. forestille sig en selskabsskat, der lå inden for intervallet 20-28 pct., og så kunne landene tilpasse sig inden for disse muligheder. Ser vi på moms, er den danske moms jo den højeste i verden, og det vil sige, at vi ikke har flere muligheder for at forøge momsen, for så vil differencen til de andre lande blive for stor.

På afgiftområdet, der ved vi også alle sammen, at Danmark ligger højt, og vi ligger vel også højest i verden, og det eneste sted, vi i virkeligheden ligger lavt, er på spørgsmålet om arbejdsmarkedsbidrag.

Personskattetrykket betragter Det Konservative Folkeparti også som det største problem, vi har, at personskattetrykket i Danmark er så højt og direkte demotiverende for mange mennesker til at yde en ekstra indsats.

Vi mener, at regeringen har bragt os i en situation, hvor det er vanskeligt for Danmark, og hvor der kun er én vej, nemlig at tilpasse vores udgiftspolitik til det skattetryk, som er realistisk. Jeg mener for så vidt ikke, at der er tale om, at det danske skattetryk skal være så forfærdelig meget lavere end i dag, men det var ønskeligt, om befolkningen opfattede det som fair, og det gør befolkningen ikke i dag.

I den konservative folketingsgruppe er det ingen hemmelighed – det har vi stillet forslag om i finanslovforhandlingerne, også finansiering – at vi mener, at det er mellemskatten, der skal fjernes på længere sigt over en længere periode, naturligvis under hensyntagen til at vi er meget bevidst om finansiering af tingene, som vi altid er. Vi har som grundopfattelse, at målet må være på lidt længere sigt, at man ikke beta-

ler mere end 50 pct. i skat af den sidst tjente krone. Det vil sige, at man kun arbejder halvdelen af sin arbejdstid for det offentlige, men man arbejder mindst halvdelen af tiden for sig selv og sin familie.

Som sagt, vi er glade for debatten her i dag. Vi synes allerede, at den har været spændende, og vi håber, at vi tilsammen, alle sammen, får et udbytte af den, der gør, at vi bliver i stand til at tilpasse os den internationalisering, som vi ved, at vi skal forholde os til. Det kan vi lige så godt se i øjnene uanset politisk ståsted. Det går den vej, og vi glæder os til den dag, det kommer.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Lad os nu forestille os, at vi harmoniserede afgiften på øl i forhold til Tyskland – det var det, som var forslaget. Så skulle vi sænke afgiften med 84 øre. Det er forskellen. 1,16 kr. i Danmark og 32 øre i Tyskland.

Men sagen er jo, at prisforskellen på sådan en lille Ceres Royal, når man køber den syd for grænsen, er 5 kr. Så er det jo ikke de 84 øre, der flytter det spørgsmål. Det er det bestemt ikke. Det er jo altså helt andre ting, der sker. Enten sælger de varen ualmindelig billigt under indkøbspris, det tror jeg heller ikke på, at hr. Flemming Hansen mener kan forekomme. Hr. Flemming Hansen er jo skohandler, så det tror jeg bestemt ikke på, at han mener er rigtigt.

Hvad er det så, der sker? Er det bryggerierne, der sælger til lavere pris, eller hvad er det? Det er i hvert fald helt afgørende, at disse 84 ører jo er et lille beløb i forhold til en prisforskel på 5 kr.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I hr. Flemming Hansens opregning af, hvordan vi lå i top med hensyn til skattetrykket, var der også lige en bemærkning meget kort om, at arbejdsmarkedsbidraget rent faktisk lå lavt.

Jeg vil så spørge hr. Flemming Hansen: Er det så det, som hr. Flemming Hansen peger på som løsningen, hvis vi skal sænke de forskellige skatter og afgifter, at det så er arbejdsmarkedsbidraget, man skulle hæve? Ikke nødvendigvis det nuværende arbejdsmarkedsbidrag, som er en regulær bruttoskat, men andre typer af bidrag fra arbejdsgiverne? Er det det, man vil pege på?

Så er der spørgsmålet om, hvad konsekvenserne er, hvis vi er nødt til at tilpasse os andre